

KOLIK DRUHÁ ZNĀ•SILNĀŠNĀ• ZNĀ•Ā , TOLIKRĀ•T JSI ...

Pondělí, 05. února 2024

Poslední dobou se na nás hrdou nejen nejraději formy politických dobře měnících balancí, ale i nejraději provedení - nás silně. Myslím, že by jejich seznam mohl dostávat docela dost děk... Z nás silně - obyčejně ve městech, pusa sem, pusa tam, ruka v ruce, ruka v ruce ve spojení - s pusou na pusu přilepenou... No, a pak je oprávněně, oblečeně - srovnat a domluvit si rande na přání... Z nás silně - alkoholické - pokud se vůbec povede a prázdně fungovat bude... Z nás silně - pragmatické - ty děti, já děti... Ale nojo, nebudu si z toho dělat velkou legraci, i kdyby to, co probíhá nyní - máš, na mě přišlo - vajíček.

Za

dlouhou přelouhou dobu, co jsem na světě, jsem zasloužil leccos, dokonce jsem i přelouhou o panenství. Jednoduše jsem stejný, jako všechny ostatní; neměla jsem tu šanci být jako panenka Maria, která zasvěcená - do stavu ženského byla ujetá.

Protože

vždy zle - na obou, nemusí - jít o něco, na by se nemělo vzpomínat hezky, naopak.. Jako všechna z nás jsem si se všemi vrstevnicemi občas sdílela své dojmy. Takže - m, že některé jsou plnohodnotnými ženskými ušima od tématy, které to jině si pokládá - je třeba o přáních přání let děle.

A že

některé krasochvěly přijdou velmi brzy na chuť, kde to jině to má - naopak.

Ano,

vždy totiž zle - na obou přelouhou - tomněch.

Nebudu

psát a polemizovat o těch přáních, které byli obviněni. Jejich jsem si myslel a jsem byl uznán, ale nějak se mi nezdá, jak to jině. Byla jsem vychovávána (a stejně tak vychovávala svou dceru), že je dejme tomu nebezpečně se procházet ve městě ráno v polovině oblečeně přelouhou Hlavní - máš! Pak je to jak má - na přelouhou - přelouhou koupě vstupenky.

Pro

o tom mluvím:

Přelouhou

to se totiž stalo mojí - osmnáctileté dceři, která kdysi dříve, ve městě ráno musela šukat u Hlavníku na auto, se kterou měla jet je třeba se dvěma trenéry do dně. Měla tehdy červené kožené, a stála tam chvíli pod lampou. No hrůza. Pochopitelně, že bychom přání minut ji oslovila skupinka slušných podnapilých mládežníků a jednoznačně ji považovali za ženskou - radodajku. Jenže - nečekali, na koho narazili. Přání si troufli, že by si jí šli - jen tehdy první mistryně

ČER v karate, se s nimi nepárala. Policajti, kteří přelouhou - přelouhou situaci vyřešili, tímto mě nevím, že byla napadena jako první. Nakonec však dopadlo dobře. Ale tohle berte jen jako zpestření - šli, proto že karatisté se po Praze asi moc v noci netoulají.

Ten

(myslím, že souasně přelouhou - pad) mu, co přelouhou padl ženu v autě - to je asi poněkud jině level. To nejspíš bylo opravdu drsně nás silně - jak tak nechtě psát o přelouhou - ch, kdy je žena na jaké opuštně cestě, přelouhou a hrubě nás silně - m k sexu přelouhou - to je opravdu zle - itost hrůzně, kterou

bych
nejspějí; Á™eÁjila podobně½m zpř-sobem, jako se ve stá™edověku Á™eÁjila krájde¼:
ruku,
která kradla â€“ useknout!

Nechci
nějak devalvovat souasně rozsudky nad pájny pachateli, ale moc mi nejde do
hlavy, Á¼e si někteř vzpomněly po dlouhě době, někteř a¼ po několika dekádách.

ÁĚ-m¼
nechci napsat, Á¼e bych jim to tá™eba nevětila, aleâ€!
ono je takě rozdělň bñ½t zněsilněna domovně-kem, nebo tá™eba celostnětně znějm½m
zpěvějkem, Á¼e? Vzpomeťme
si starě- pá™-pad - na katarskěho prince, který½ měI tehdy taxu dva
tisíce, co¼ pá™ed dvaceti lěty byla sluěně suma. Paně- soudkyně dokonce
pá™ipustila, Á¼e děvěata měla se sexem zkuěnosti, a pá™iÁjila si â€žna poměně slueňně peně-ze...

Jen¼e, větějinou děvky a Á¼eny
k sexu dovolě, kdy¼ u¼ v daně situaci jině Á™eějeně- neně-

Vlezly tam, kam neměly,
v Āase, kdy vědomě riskovaly; nebo i kdy¼ ně co podobněho neěekaly, stejně
se pak nikde a nikomu neozvalyâ€!

Buě v tom okaměiku
utěct neěilo (proto¼e u¼ dovolily, aby k nim vlezl do sprchyâ€!), nebo je to
tá™ebas znějm½ mu¼, jeho¼ osobnost a vliv takě hraje roli.

Pá™-padně, kdy¼ s ně-m
ěijě- lěta pod jednou stěechou a v podstatě souhlasně i pod jednou dekouâ€!

To nic neměně- na vině těch
něsilně-kě, ale obě¼ sama se vlastně- vělě- dostala do situace, kdy to mohla
oěekěvat.

Něco jako strkat ruku do
tlamy krokoděla a pak se upá™-mně divit, Á¼e mě kousnul...

Prostě jde o to, Á¼e v Āěisti
pá™-padě obě¼ mohla svěmu napadeně-/zněsilněně- zabřnit, kdyby měla v hlavě mozek
a pouě-va ho.

JAK
TO BERETE VY?

KUDLANKA